

stort nok, således at vi har sygeplejersker nok til de her uddannelsessteder og også til at løse de opgaver, som vi mener skal løses i vores samfund.

Jeg stillede spørgsmålet om amtscentralerne for undervisningsmidler til fru Tina Nede-gaard, fordi det er et af de steder, hvor det er lidt uafklaret, hvordan og hvorledes det ser ud. Det er her, vi også ser, at der er en åbning i forbindelse med udvalgsarbejdet.

Vi ønsker bestemt ikke, at alt det, der findes inden for amtscentralerne i dag, bliver splittet op i atomer i fremtiden. Vi ønsker, at det bliver samlet. Derfor kan det udmærket ligge i CVU'erne, men det skal, som jeg ser det, ligge i forbindelse med selveje med en grundfinansie-ring. Det må være det, der skal være der. Ellers vil der være en risiko.

Vi kender jo også de udspil, som Kommuner-nes Landsforening har på området, og det er til syvende og sidst et spørgsmål om, hvem det er, ministeren vælger at føje. De store kommuner vil måske synes, at de sagtens kan klare opgaven her, og derfor vil de tage det ud af CVU'erne og tage noget af det hjem. Der frygter vi altså, at det vil komme til at gå ud over nogle af de mest sårbare grupper i vores samfund, fordi man simpelt hen fjerner den kompetence og den eksper-tise, der findes i amtscentrene i dag. Derfor skal jeg indtrængende bede om, at de aktiviteter, der findes her, forbliver samlet i fremtiden. Så vil jeg også med hensyn til skemaet i lovforslaget over, hvilke konsekvenser der er her, sige, at regerin-gen jo siger: Det kommer til at koste penge, men dem skal I selv betale.

Jeg synes, at man, hvis bare det skulle være en lille bitte smule fremadrettet, også skulle have noteret sig, hvor mange penge den her sammenlægning ville komme til at koste. Det gør man ikke, det forholder man sig ikke til. Man siger: Ja, der er engangsudgifter, men dem skal I selv betale. Og de udgifter kan jo kun fi-nansieres ved netop besparelser for at få økono-mien til at hænge sammen på skolerne, og der-for kan vi se for os, at der kommer en forringel-se.

Kl. 17.20

Som afslutning er min konklusion den, at vi ikke her i dag vil sige ja eller nej til lovforslaget, men vi har en række spørgsmål at stille under udvalgsarbejdet, og vi vil gå konstruktivt til værks for at se, om vi kan få forslaget gjort bedre. Vi synes ikke, at det, man er kommet frem til, er godt nok. Der mangler klart en lang, lang

række ting, og hvis vi kan få nogle tilkendegi-velser af, hvad det er, ministeren ønsker sig, vil vi se positivt på forhandlingerne i forbindelse med det her lovforslag.

Men som det ligger nu, vil vi afvente ud-valgsarbejdet, som ligger foran os.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Sø-ren Krarup.

Søren Krarup (DF):

Dette lovforslag befatter sig med sager, som ef-ter min mening er umådelig indviklede. Jeg har i hvert fald haft den største møje med midt i alle påskeprædikenerne at finde rundt i alle disse uddannelser og institutioner, hvis grundlag ænd-res med den nye strukturreform. Dygtige og hjælpsomme embedsmænd har søgt at lede mine skridt ind på den rette vej og finde hoved og hale i området, men jeg må tilstå, at jeg fort-sat føler mig temmelig usikker på detaljerne i dette lovforslag om ændring af lov om Centre for Videregående Uddannelse og andre selvejen-de institutioner for videregående uddannelser.

Og så er forholdet vel i grunden, at sagen er ganske enkel. Det hele i dette lovforslag handler om at udmønte strukturreformen i den admini-strative form, hvor amterne nedlægges og alt derfor overgår til enten staten eller kommunen. Sagen bliver for vores vedkommende yderligere enkel af den omstændighed, at vi deltager i strukturreformen og dermed på forhånd er bun-det til at sige ja til en implementering, som det hedder på Christiansborgdansk, af denne struk-turreform. Og det vil vi da gøre.

Jeg vil begynde med at sige, at vi naturligvis stemmer ja til lovforslaget, også selv om de ind-viklede detaljer i det fortsat er en smule uover-skuelige for mig.

Efter fattig evne har jeg søgt at orientere mig i emnet, og jeg forstår, at det hele begynder med den lov, der i 1999 samler en række selvejende institutioner inden for uddannelsesområdet i Centre for Videregående Uddannelse, hvor medlemskabet rigtig nok er frivilligt, sådan at enkelte institutioner vælger at fortsætte som selvejende, som f.eks. Skårup og Frederiksberg Seminarier, men hvor de allerfleste uddannel-sinstitutioner indgår i disse Centre for Videre-gående Uddannelse, og hvor amterne udliciterer en række uddannelsesinstitutioner til centrene.

Nu nedlægges amterne som bekendt. Der-med bliver centrene større og mere omfattende,